

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 18 września 2024 r.,

wniosku skazanego o wyłączenie

sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka
od udziału w sprawie IV KK 288/24, KRI 540.**

UZASADNIENIE

Obrońca M. P. pismem z dnia 16 sierpnia 2024 r. (k. 54) złożył wniosek o wyłączenie SSN Marka Motuka od rozpoznania sprawy, dotyczącej wyłączenia SSN Pawła Kołodziejewskiego od rozpoznania sprawy IV KK 288/24, wskazując, że wyznaczony sędzia sprawozdawca został powołany na urząd sędziego przez Prezydenta RP przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że „pojęcie «sprawy», o jakim mowa w art. 40 i 41 § 1 k.p.k. odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej” (*uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22 – zasada prawna, OSNK 2023/8/37, LEX nr 3569646*), a zatem wyłączenie sędziego w trybie art. 41 i n. k.p.k. może dotyczyć także sprawy incydentalnej polegającej na zastosowaniu tej instytucji.

Jeśli chodzi o kwestię wadliwości powołania sędziów, związaną z udziałem w procesie nominacyjnym Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), to zagadnienie to było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (*OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360*), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie incydentalnej, w której istotą zagadnienia jest zbadanie doniosłości procedury powołania Pawła Kołodziejskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego. Jako oczywiste jawi się bowiem to, że rozpoznawanie przez sędziego sprawy wpadkowej, w której

podważano status sędziego z uwagi na wadliwość trybu jego powołania w sytuacji, w której wadliwość tego rodzaju dotyczy również tego sędziego Sądu Najwyższego, mogłoby w odczuciu społecznym uzasadniać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego (*nemo iudex idoneus in propria causa*).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ms]